

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Peter Karlsson*
 Härad: *Kinnared* Adress: *Jönköping. 2/ Alnäs*
 Socken: *Pederslöv* Berättat av: *Carl Johan Gren*
 Uppteckningsår: *1939* Född år *1872 i Pederslöv*

Uppteckningen rör *Falkens folklore*

Till efter följande uppteckning
 ha förutom Carl Johan Gren uppgifter
 lämnats av Aug. Sjögren född i Peders-
 löv 1864, Edvard Svensson född i
 Pederslöv 1874 och Karl Gustav Petri-
 son född i Kalmar 1872.

I Pederslöv hade vid skepslän
 och tron på det övernaturliga kvar
 ganska länge. Det så att någon
 visade sig ha god tur i vad han för-
 tag sig, så sade man gärna: "Då

ACC. N:R. 5854

Landskap: Småland
 Härad: Kinnared
 Socken: Edsö
 Uppteckningsår: 1938

Upptecknat av: Mikael Karlsson
 Adress: Järnvägsst. Alvesta
 Berättat av: Carl Johan Ören
 Född år 1879 i Edsö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ä inte gått i beta va han har förs sig.
 Då står nok inte rätt k. "Hörmed
 menade man att vederbörande hade
 några brallkonster för sig så att
 han därigenom fick den tur som tyck-
 tes vilja följa honom eller kenne ge-
 nom livet. Under sådana förhållande
 var det helt naturligt att man trodde
 att en god jabblycka mera förvärva-
 des genom kemliga konster än genom
 tur och skicklighet. Men trodde man
 andra ord att alla styvs skyttar ha-
 de brallat till sig jabblyckan.

Hörvid berättas att man gått till-

ACC. N:R. 5854 ³
Landskap: Småland Upptecknat av: Petrus Karlsson
Härad: Kinnared Adress: Jernvägsg. 21, Alavsta
Socken: Fideleslöv Berättat av: Carl Johan Gren
Uppteckningsår: 1939 Född år: 1872 i Fideleslöv.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

våga på olika sätt. Ett sätt som
alla mina sagesmän hört tales om
var att man skulle smuggla under
ablaken när man gick till nattvorden.
Det behövde härvidlag inte vara den
första nattvordsgången utan vilken
nattvordsgång som helst. Under det
att man stod vid altaret skulle man
löst mumla eller rittare sagt tinka
en formel för sig själa, vareid man
vissade sig nattvordenas ursprungliga me-
ning och ånskade sig god jaktlycka
i stället. Sedan var det bara till att
bära ablaken på sig när man gick

5854

4

ACC. N:R. 5854

Landskap: Småland Upptecknat av: Vilhelm Karlsson
 Härad: Kinnared Adress: Järnvägsq. 21, Alvesta
 Socken: Pederslöv Berättat av: Karlsson Gunnar
 Uppteckningsår: 1939 Född år 1894 i Pederslöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ut på jakt, så var alltid vilkebrö-
 det lätt att finna och ett oclas-
 sat skatt följdes aldrig sin ver-
 kan. Men det sadet att det inte var
 bra för en sådan jägare att glömma
 ablaten hemma. Då för han lätt vil-
 se i skogen, vilkebrödet kom ka-
 noner aldrig nära och skattet från
 hans vässa gick inte åt det håll
 han hade menat. Det sadet därför
 att det fanns jägare som hade sytt
 särskild ficka i västen i vilken abla-
 ten alltid fick ligga.

Det berättas även om andra sätt

5854

ACC. N:R.

Landskap: Småland

Härad: Kinnared

Socken: Ödeslöv

Uppteckningsår: 1939

Upptecknat av:

Adress:

Berättat av:

Född år

5
F. Melin Karlstad

Färnvägsgegn 21

Allerö

Carl Johan Gren
1841 Ödeslöv.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att bralla till sig en god jaktlycka.
 Ett sådant var att håra en ben-skär-
 va på sig efter något av hemmets
 kreatur som slaktats. Efter slakten
 brukade man alltid bereda så kallad
 hackesylta. Det var i dessa köttkvar-
 narna tagas i bruk och köttet hak-
 kades på en hacketavla av trä. Här-
 vid kunde ofta att en del ben-skärvar
 kom med i syltan och det ansågs som
 ett otärorenligt bro medel för jakt-
 lycka att håra någon eller några av
 dessa skärvar på sig så man gick på
 jakt.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 5854

Landskap: Småland
 Härad: Kinnared
 Socken: Rideslöv
 Uppteckningsår: 1939

Upptecknat av: Mikael Karlsson
 Adress: Jämvägs 21, Alvesta
 Berättat av: Karl Johan Gren
 Född år: 1892 i Rideslöv

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Ett annat sätt för god jaktlycke
 var att med hvar till till de regel
 man laade bäddar med när man gick
 på jakt. Reglen tillfödes av bly. Lika-
 så har det varit känt i socknen
 att det gaas god jaktlycke om man
 bar på sig en del av en vädskalle.
 Således berättas att när en vädgräva-
 re i socknen höll på att gräva en gräv
 på Rideslövs gamla kyrkogård, så kom
 där en jägare från Kolareds gård
 förbi och när han såg vädgrävan
 gick han in på kyrkogården. Nu var
 det så att kyrkogården var liten

Skriv endast på denna sida!

5854

ACC. N:R.

Landskap:

Upptecknat av:

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år

i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och omgräven flera gånger. Och rätt
som dövgrävaren stao där och grävde
följde en döds-skalle med egg på ska-
len. Dövgrävaren som var en frisker
sade skåmsamt: Då har noch
vatt mår djävulsty i den skallen
en gång i Tien.

"Då fö ha vatt så mörke fensty
som blist i den snallertid så ska
jag ha nåtta i den, sade jagaren,
sporkade jorden om skallen och lade
den sedan i sin väska. Det sades
sedan att ifrågasvarande jägare alltid
bar en del om döds-skallen med sig

5854

ACC. N:R.

Landskap:

Upptecknat av:

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år

i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När han var ute på jaktstigen och
att en jernsmide tus alltid följde
honom. Ett annat gott medel för
att få en absolut god jaktlycka var
att hämta något av den vispa mal-
nen i kyrkans kloster och gjuta en
kula därutöver. Det berättas att en
dylik kula aldrig skulle kunna följ-
fela sitt mål. Likaså ansåg man
att det skulle bringa jaktlycka
om man bespråk bistran med vat-
ten som man hade vänt sin förstöv-
er som uti.

En vida känd skytt i trakten

Skriv endast på denna sida!

9

ACC. N:R. 5854

Landskap: Småland Upptecknat av: Vilhelm Karlsson
 Härad: Kinnared Adress: Järnvägg. 2/ Alenst
 Socken: Hderslöv Berättat av: Vilhelm Karlsson
 Uppteckningsår: 1739 Född år 1872 i Hderslöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var den s. k. Holmkoesten. Han
 var knut vid kronobergs reg-
 mente och han besatt en snettående
 skjutskicklighet, vilken fullt i hem-
 liggden trodde att han förvärvat ge-
 nom pralleri på så sätt som här förut
 har relaterats.

Som exempel på Holmkoestens
 skjutskicklighet berättas att han un-
 der en marsch vid kronobergs sege-
 mente mitt under marchen höjde
 sitt gevär och sköt en kråka som
 flög högt upp i luften. För att skot-
 tet var så mästerligt undslapp

ACC. N:R. 5854 10

Landskap: Småland Upptecknat av: Willeh. Karlsson
 Härad: Finneröd Adress: Färnäsgr. 3, Alavato
 Socken: Hädeslöv Berättat av: Erik Johan Gren
 Uppteckningsår: 1939 Född år 1878 i Hädeslöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Man straff för sin handling. I annat
 fall var det naturligtvis förmligen
 strängt straff för att salarva skott
 på dylikt sätt. Men här lyckte man
 antagligen att det var så skjut gjaet
 att skjuta präken med kula pågt
 uppe som han var, att man lät nåd
 gå före rätt.

Det berättas att Salmasesten
 kunde tralla till sig vilkebröd. Samt
 även förgöra jättlycken för enora.
 Så lunda berättas öst en historia
 om att jättsättakap en hel dag
 jagade i närheten utav Holmkeves

ACC. N:R. 5854 11
Landskap: Småland Upptecknat av: Wilhelm Karlsson
Härad: Kinnared Adress: Järnvägsq. 2, Alvesta
Socken: Åkerslöv Berättat av: Carl Johan Grew
Uppteckningsår: 1939 Född år 1892 i Åkerslöv.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

teus larp utan att de kunde få se
så mycket som en enda larpall.
Dram på eftermiddagen gingo de in
i Halmkvistens stuga för att vila
sig ett tag.

- Haa ni skjutit männa karar
i da? frågade Halmkvisten och
grinade hemlighetsfullt.

Svaret blev mycket. Ingen
i hela sällskapet hade skjutit ett
enda litet liv. Det hade varit som
för kallat hela dagen.

- Då va dåligt, sade Halmkvist
och skrattade rufullt. På den

5854

12

ACC. N:R.

Landskap:

Småland

Upptecknat av:

Pelleus Karlsson

Härad:

Kinnared

Adress:

Järnvägg. 21, Alasta

Socken:

Rödeslöv

Berättat av:

Carl Johan Gren

Uppteckningsår:

1939

Född år

1842 Rödeslöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tusen ni har sprängt omkring i
skogen hade ju ensam kunnat
skjuta mer än fem hundra.

De andra kallade honom för skrä-
lare och lögnare och mera till. De
ilsknade Salamkaisten till och
sade att han skulle låta dem and-
ra se att han på mindre än tio
minuter gå ut och skjuta en eller
två hundra. De skrattade de andra åt
honom men han tog med sin bä-
sa från väggarna och gick ut med
den.

Mitt på sopdyngan alldeles utom-

Skriv endast på denna sida!

49

ACC. N:R. 5854

Landskap: Småland Upptecknat av: Alhelm Karlsson
 Härad: Kinnared Adress: Sjörvägsg. 2, Alvesta
 Socken: Pidderlöv Berättat av: Carl Johan Gren
 Uppteckningsår: 1939 Född år 1894 i Pidderlöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

för stugan hade Holm kuisten satt upp
 en krans av granisgrenar. Inne
 bland dessa granisgrenar var det nå-
 got som rörde sig när Holm kuisten
 kom ut med sin bässa. Just som
 de andra kom ut från stugan hade
 han en bässa, tag rikt och
 sköt. Och när skottet väl för-
 tonat kypade han ned på dyngan
 och i nästa ögonblick återvän-
 de han med en sprattlande kare i
 vardera handen. De andra förstod
 na att Holm kuisten kunde kolla
 till sig vilsebrädat, och de råkna.

ACC. N:R. 5854 14
Landskap: Småland Upptecknat av: Pekka Karlson
Härad: Kinnared Adress: Järnåggsg. 2, Alvesta
Socken: Fidenslöv Berättat av: Carl Johan Gren
Uppteckningsår: 1939 Född år: 1892 i Fidenslöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De snart ut att det var deras kare
Halmkusten hade skjutit. Läsefter
ansåga de det föga lönande att jaga
i närheten av Halmkustens Tarp. Men
Halmkusten blev från den dagen än-
na mera bänd för sin enastående
jaktlycka och sin förmåga att kun-
na tralla till sig villevrådet. Det
brådtes att han fått denna förmåga
genom att ha några mytiska saker
nedgrävda i sopedyngan, varigenom
kärorna drags till platsen. När det
egenligen förhåll sig på så vis
var det ingen som med säkerhet

5854

ACC. N:R.

Landskap:

Upptecknat av:

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år

i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

virste, men gissningarna vara många.
 För längre tillbaks sedan ansåg
 man i Ideslöv att jaktlyckan
 även kunde bero på om man stac
 på förtalig fat med skogens hem-
 lighetsfulla väsen. Så lundö berättar
 det att en man som bodde i socknen
 i början av 1800-talet hade en små-
 stående gård jaktlycka där för att
 han beordrar sin hustru och höll
 sig till skogsrätt, när han var
 ute i skogen och kallade om vilt-
 berna. Han hade då hästen med
 sig i kajan och det sådes att

Skriv endast på denna sida!

16

ACC. N:R. 5854

Landskap: Småland Upptecknat av: Nikolaus Karlsson
 Härad: Kinnared Adress: Jämsvågsg. 2, Alesta
 Socken: Inderslöv Berättat av: Carl Johan Gren
 Uppteckningsår: 1939 Född år 1872 i Inderslöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kan lig tillsammans med skogsrätt
 om nästerna. Om markarna kunde
 kan skjuta så många korar eller
 tjäddar kan ville ansägs det. Sär-
 ligt var skogsrätt ansett som
 ett fraktat väsen, som man gick
 skogde.

Den som gick på jakt hade vissa
 regler att iakttaga för att inte man
 skulle örraga sig skogsväsendenas
 vrede. Så kunde fånga inte två jä-
 gare som skulle jaga tillsammans
 säga någon ting till varandra på mar-
 garna innan jakten begynte. Gör-

5854

19

ACC. N:R. _____

Landskap: Småland Upptecknat av: Alf Karlsson

Härad: Kinnaredd Adress: Järnväggsg. 4 Alvesta

Socken: Kdeslöv Berättat av: Karl Johan Ren

Uppteckningsår: 1939 Född år 1895 i Kdeslöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De det, så var den dagens jaktlycke
förstås beöfres det. Likaledes ansågs
det för kastligt att önska en jägare
lycke till när han gick på jakt. En-
somligt tycks man i vissa fall än
i den dag som i dag är ha en viss
maktfulla i Kdeslöv att bli öns-
kad "lycke till".

För att jägaren inte skulle kom-
ma utan för säkra sig om sitt bytte
brakade han, när han stod på pass
vid något av de stråk, där villbrä-
den hade sina stigar, spatta tre gång-
er i bässpipa. Någre särskilda

5854

18

ACC. N:R.

Landskap:

Upptecknat av:

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år

i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

benämningas för sådana vägar eller områden, där vi ett visst särskildt tillfälligt uppskattat samt för deras förflyttning till dessa områden tycks inte finnas i ortens dialekt.

Det naturligt är att man på den tiden trodde att bärsen man använde kunde vara mer eller mindre turlig. Ett bra sätt var att man förat nämnts spetto i pipan tre gånger när man stod på pass, varigenom man trodde att bärsens förmåga att dräpa blev större och säkrare.

En bärsens förfärdigande kunde

19

ACC. N:R. 5854

Landskap: Småland Upptecknat av: Pelle Karlsson
 Härad: Kinnared Adress: Jönväg 2, Alvesta
 Socken: Nederlöv Berättat av: Carl Johan Gren
 Uppteckningsår: 1937 Född år 1872 i Nederlöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Man enligt gammal tro i socknen vid-
 taga en del åtgärder för att få kunna
 kräfsäker och lyckosam. Bland
 annat ansågs det som lycko bringa
 de att ha något av kyrkklockor-
 nas vigda malme med i bärren, li-
 ka så ansågs det för bra om man
 i kalven kunde ha något av ett
 kyrkogårdsben infogat i kalven.
 Någon känd bärsmannas bar inte fram-
 nits i trakten på senare tid, men
 sägna för väljes om en underlig smid
 som kette Skerlöv och som bodde
 på en kalme i Nederlövs sjö, att

han kunde göra bägar och pilor som
aldrig kunde skjutas fsl. Om den-
ne Perland för taljes sagnen att
han var god vän till en tid med
kung Alle på Allstary som låg på
den matvalla sidan av sjön. Smått
fick ofta följa med Alle på hans
jaktpartier: skogarna. Alle ville
emellertid helst skjuta allt ville
brädat själv något som han inte
fick när Perland var med. Vid så-
dana tillfällen sköt nämligen Per-
land flera djur sjöle och vad det
öfriga jaktviltskapet till sammans
gjorde. Till rest övrigt kan sig här
för kungens besök och en dag
när de vid ett stort jaktparti var

ute i skogen ristade alle i ett
obevaktat ögonblick sin pil mot
berlands bröst i avsikt att döda
konon. Ett skarpt vinnande ljud
hördes när pilen susade genom
luften, men när den kom i när-
heten av berland ändrade den plöts-
ligt kurs och bertrade sig slakli-
gen in i ett trädstam högt upp.
Så star berlands förmåga att
genom kalldomskonster skydda sig
själv, säger sägnen, att han kunde
leda en asbjörns pil bort han vil-
le.

Kronans mynt ansågs för lycka-
bringande och användes jämt på nå-
got sätt vid förfrågningar och bes.

1007.

En ledningen av bärren var det
bra att spatta för gånget i bärspi-
rens mynning, liksom också det att
vara bra att lägga en smala mindre
beaktarvar bland taglen.

När en bärren började att brägle
och jaktlykten ville svika bröden
men att bärren var förgjord. Det
ta bröden man ofta brödde där på
att grannarna "kocade" (vara svaga
sjuka) för att man hade god jaktlykte
och att de sågt att städa om
genom att förgöra bärren. Det
brödes körvis att bärren kunde
ha blivit förgjord genom att någon
sträbit med en stulen fläksvel

admed bärspipan. Bästa bakt för
att få en dylik bärre riktig ipu-
per att bestraka den med vatten som
man körtat att lik eti. Likaså
så det kint att man ködde ut
var ett bra botemedel att skjuta
ut en orm ur bärspipan, som man
gjorde något sätt lockat af sin. Ett kint
botemedel var också att stöpa sil-
ver i kulan och sedan skjuta ut
den.

Det förlikast som kunde lärd
med en bärre var att skjuta en katt
med den. Om någon sålunda sköt
en katt med en bärre ansåg man
denna sedan så förfjord, att det in-
te fanns någon möjlighet, att få

den riktig igen. Min sagesmangren berättar att han på grund av denna tro hade en stark motvilja att skjuta någon katt med sidan lämnad och att det är först på senare tid han dristat sig till att göra något sådant.

Oven trodde man att skytten kunde bli förskrädd när han var ute på jakt. Framför allt loles om "skälvan", vilket yttrade sig så, att skytten plötsligt höjades att dansa och skaka i hela sin kropp så att han omöjligt kunde skjuta av ett skott med sin bästa. Man trodde att skytten fick "skälvan" genom att någon illa-

ACC. N:R. 5854 25
 Landskap: Småland Upptecknat av: Pehr Carlsson
 Härad: Pinnseald Adress: Jämnågg. 21, Alvesta
 Socken: Aderslöv Berättat av: Karl Johan Gren
 Uppteckningsår: 1934 Född år 1872 i Aderslöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ennå person smugglat in svinkor
i härspiron. För att undvika dylika
oblag lönande man aldrig ut sin
bässa till någon. Den kunde ju
så lätt bli förtrollad på ett eller
annat vis.

Naturligtvis trodde man även att
jättkatten kunde bli förtrollad så
att han sprang på bakspår eller i
öfrigt bleo oduglig till att driva
ordenligt. Förtrollad trodde man
kän bleo om någon illasinnad per-
son spottade på gånger. Samma tro
hade man även om andra djur. Om

Någon sålunda skatade på en gris en
gång och så trodde man att han blev
förtrallad och att det aldrig kunde
bli någon veern med honom mera.
Bästa betemedlet var att ge djuren
något av det som hade varit stu-
lit, men sedan blivit konsumerat.

Troen att kvinnfolksmåttet bety-
de otus när man gick på jakt, har
länge levat kvar i Fideleslätt. Så
långt fram som i början av 1920-talet
hörde jag en jägare, som badde nära
mitt hem säga:

- Ja skulle gå ut på jakt tidigt
i dag på moran, men förstås jag kom
ut mått jag "Långfittigängan" (ett
frankfurter som var grann med honom)

så ja ga faen i att. Ja haer mätt. Men
ne förr när ja skallet ge me ut,
men då haer allti gätt lika dant.
Paa gång ha ja fått gå hem utan
att kunna skjuta så mycket som
en gullspink. Så ja ga som sagt
va, faen i att å gerk ing å la me
må så samma.

Man säg helt att man slapp
all slags karinjemåte när man
gick på jakt. Men helt naturligt
ansågs en del vara farligare än and-
ra. Framförallt var man särskilt
rädd för sådana som man trodde "ha-
de något för sig", det vill säga sådana
som man trodde kunde palla. Unga
 flickor var man inte rädd för att

men karaktiga kvinnor andvackas
helst.

I vissa fall kunde man tyda
och de drömmar man hade under nat-
ten innan man gick ut på jakt.
Att drömma om läns var alltid
lycksamt och ingo förhoppning
om god jaktlycka. Drömde man dä-
remot att man gick vid ett hjul-
spis och plåkade upp småslantar
som någon tappat, så var det lika
bra att stanna hemma. Ty man kun-
de vara fullkomligt övertygad om
att aturen skulle förfölja en ke-
da dagen. Stor otur betgode det och
så om man på morgonen glömde
sig och steg upp med "åndan" fört.

Skrek karsen: när heta av husem
innan man skulle iväg bekydd
över detta otur och sprang en
katt över vägen så var dagen o-
hjälpligen förstörd. Troen att katten
vara olycksbringande i detta fall
bevisades delvis hos i bygden.
Det är många som gottar be gång-
er, när de ser en katt springa över
över den väg, som de skulle gå fram
gå. Locken ansågs som en stor lycka-
bringare och om jägaren på kvällen
innan han skulle ut på jakt fick
se en locke komma nedringlande
i en känd från Taket, då var han
övertygad om att jaktlyckan skulle
bli god nästkommande dag.

Att gå ut och jaga på söndagen
ansågs förr mycket syndigt. Och
berättande deras själar i frågesat
te man om de kunde bli saliga.
Dok berättas det att det på den
tiden när det ännu var brukligt
att folk skulle ha bopen med sig när
de gick i kyrkan, att det då var ^{en bek} vanan
som sköt sig ett villbröd med sig
hem då han gick från gudstjänsten.
Om en sådan person badok man gärna att
han sålde soligheten.

Den märkligaste jakthistorien
från gamla dagar är när trolljuren
på Tugan sköts. Det var så att Tu-
gan hade stora och vidsträckt skog-
marker i vilka nätkreaturen släp-

Jes i bte sommartiden. En vör slöppt
man bland de andra djuren även en
ljusellu rättare sagt en angljur.
På hästen nös man hämtade hem
kreaturen var inte angljuren nu.
Trots att man igångsatte ett rik-
tigt spanande kunde man inte fin-
na honom. Det frådades att någon
drysokytt skjutit honom. Fram på
vårsidan var det emellertid någon som
fick se djuren ute i Tuvens skogs-
marker och det dröjde inte länge
förrän gårdens folk var ute i ska-
gen för att infänga djuren. Detta
gick emellertid inte väl för man
kam överens om att skjuta honom.
Att par okyttor begäro sig at

i skogen, för att som de krödd,
snart nöd ligga sitt byte. Det
var emellertid inte så lätt som
de hade tänkt sig. De kom visser-
ligen tjuren inom skottkäll men
det var som om inte deras kulor
bekommit honom ett dugg. De
förstod så att tjuren blivit förkal-
lad under vintern so de underliga vä-
sen som bodde i skogen. Man för-
stod under sådana förhållanden mer
än väl att han inte kunde vådas
so vanliga kalar. Man skickade
därför bud på Holmkoesten, som
"kunde lite mer än andra" när det
gällde jakt. Det berättas att han ge-
nast kom till platsen och att han

med ett enda välriktat skott
med sin bessa föllde den vilde
tyren till marken. Det synes se-
dan att han stäpt malm från kyrk-
plankarna i Kalasevicks kyrka i
Kulau och att det var då för som
den till och med kunde döda brall
djuren, som förat mestadels så
många kalor som helst.